

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרִשְׁתִּית וְאַרְא י"ט טַבֵּת, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִּׁי

אַתֶּם בְּטַח זֹכְרִים בְּפִרְשָׁה שֶׁקִּרְאָנוּ שְׁבוּעַ שְׁעֵבֶר, שֶׁמֶשֶׁה הִתְלוֹנֵן לֵה' עַל כֵּךְ שֶׁמִּצְבֶּם שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִהְיָה עוֹד יוֹתֵר גְּרוּעַ.

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה שְׁלֹא יִתְלוֹנֵן, מֹשֶׁה יָכוֹל לִבְטַח בִּה' שִׁיקִים אֶת הַהִבְטָחוֹת שְׁלוֹ! לְפַעֲמִים זֶה נִרְאָה שֶׁהַמִּצְבָּ הַיָּרֵעַ, אֲבָל ה' יִקִּים אֶת מָה שֶׁהוּא אוֹמֵר.

ה' הִזְכִּיר לְמֹשֶׁה שֶׁלֹּא בֹת גַּם הָיוּ זְמַנִּים שֶׁהָיוּ לָהֶם מֵאֲרָעוֹת קָשִׁים לְמִרוֹת שֶׁה' הִבְטִיחַ לָהֶם הַבְטָחוֹת! לְמִרוֹת שֶׁה' הִבְטִיחַ לְאַבְרָהָם שֶׁהוּא וּבְנָיו אַחֲרָיו יִקְבְּלוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, זֶה לֹא הָיָה נִרְאָה כְּאֵלוֹ זֶה קוֹרָה.

אַבְרָהָם הָיָה צָרִיךְ לְשַׁלֵּם עֲבוֹר מַעֲרַת הַמִּכְפֶּלָה, אֲנָשִׁים נִלְחָמוּ עִם יִצְחָק עַל הַבָּאֲרוֹת, וַיַּעֲקֹב הָיָה צָרִיךְ לְשַׁלֵּם עֲבוֹר מְקוֹם שְׁיוּכָל לִהְיוֹת בּוֹ! וְעַם כָּל זֶה, הֵם יָדְעוּ שֶׁהֵם יְכוּלִים לִבְטַח בִּה' שִׁיקִים אֶת הַהִבְטָחָה.

"לָכֵן, אֲמֹר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁאַפְשָׁר לִבְטַח בִּה'! אֲנִי אוֹצִיא אוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְאָבִיא אוֹתָם אֶל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל".

מֹשֶׁה אָמַר לָהֶם אֶת זֶה, אֲבָל הַמִּצְבָּ בְּמִצְרַיִם הָיָה כָּל כֵּךְ קָשָׁה, שֶׁבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הָאֱמִינוּ עוֹד שֶׁהֵם אֵי פַעַם יַעֲזְבוּ אֶת הַמְּקוֹם הַזֶּה.

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לוֹמַר לְפָרְעָה לִתֵּת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְצֵאת מִמִּצְרַיִם. מֹשֶׁה אָמַר "אֲבָל אֶפְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שִׁמְעוּ לִי, אֵיךְ יִשְׁמַע אֵלֵי פָרְעָה?".

ה' נָתַן לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן הַוֵּדָאוֹת אֵיךְ לְדַבֵּר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל (בְּסִבְלָנוֹת) וּלְפָרְעָה (בְּכַבּוֹד) כְּדֵי שֶׁהֵם יִשְׁמְעוּ לָמָּה שֶׁמֹּשֶׁה אוֹמֵר.

תַּהֲלִים / יוֹם י"ט לַחֲדָשׁ פְּרָקִים צ'-צ"ו

הַפָּרָק הָרֵאשׁוֹן מִתּוֹךְ פְּרָקֵי הַתַּהֲלִים שֶׁל הַיּוֹם, נִכְתֵּב עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. דָּוִד הַמֶּלֶךְ מֵאַחֵר יוֹתֵר הוֹסִיף אוֹתוֹ כְּחֶלֶק מִסֵּפֶר הַתַּהֲלִים.

הפֿרק מתחיל במלים: "תַּפְּלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹקִים" – זוהי התפלה על ידי מֹשֶׁה רַבֵּנּוּ, האיש של ה'.

מדוע נקרא מֹשֶׁה רַבֵּנּוּ: "איש האֱלֹקִים"?

ה' הוא הכל, והכל הוא ה', אֲבָל אֵינָנו יכולים לראות אותו! ה' בָּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּגִלְגַּל שְׂרָצָה שְׂבִי יִשְׂרָאֵל יִתְנַהֲגוּ בְּדֶרֶךְ מְסוּיָמָת שֶׁתִּשְׁמַח אֶת ה'.

אֲבָל אִם אֵינָנו יכולים לראות את ה', אֵיךְ אֶפְשָׁר לַדַּעַת בִּיצַד לְהִתְנַהֵּג?

מִסֵּבָה זֹה, ה' נָתַן לְבִנֵּי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה רַבֵּנּוּ, שֶׁהוּא "אִישׁ הָאֱלֹקִים". לְמֹשֶׁה רַבֵּנּוּ יֵשׁ שְׁנֵי חֻלְקִים, חֻלְק אֶחָד מִמֶּנּוּ הוּא שֶׁל "הָאֱלֹקִים" - מֵאֵד קְרוֹב לַה' כִּי שֶׁהוּא יוֹדֵעַ מַה ה' רוֹצֶה, אֲבָל הוּא גַם "אִישׁ" – יָכוֹל לִלְמַד מֶה עֲלֵינוּ לַעֲשׂוֹת.

תְּמִיד יֵשְׁנוּ נְשִׂיא, כְּמוֹ מֹשֶׁה רַבֵּנּוּ, שֶׁעוֹזֵר לַיהוּדִים לַעֲשׂוֹת אֶת מַה שֶׁה' רוֹצֶה בְּאוֹתוֹ דּוֹר. עֲכָשׁוּ כְּמוֹכֵן, הֶרְבֵּי הוּא ה"מֹשֶׁה רַבֵּנּוּ" שֶׁלָּנוּ!

הֶרְבֵּי אָמַר שְׂאֲנַחֲנו עוֹמְדִים תַּכְּךָ וּמִיד לראות את הגאולה, וְצָרִיכִים לִלְמַד וּלְלַמֵּד עַל כֵּן! אֲנַחֲנו צָרִיכִים לְהִתְלַהֵב וּלְבַקֵּשׁ מֶה שֶׁיִּשְׁלַח לָנוּ אֶת מְשִׁיחַ, נָאוּ!

תְּנִיא / לְקוּיֵי אֲמָרִים פֶּרֶק י"ג (י"ט טבת שנה פשוטה)

כְּפִי שֶׁלְמַדְנוּ אֶתְמוֹל, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת מֵאֵד זֶהִיר שֶׁלֹּא לַעֲשׂוֹת טְעוֹת וּלְחַשֵּׁב שֶׁהוּא צָדִיק, אִם הוּא בְּאֻמָּת בִּינוּנִי, מִכֵּיִן שֶׁעֲלוּ לְחַשֵּׁב שֶׁהוּא כֹּהֵר לֹא צָרִיךְ לְהִלָּחֵם בִּיצֵר הָרַע שֶׁלּוֹ!

אֲפֹלוּ אִם מְקִים מְצוֹת בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם, זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁהִנֵּפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁלּוֹ כֹּהֵר אֵינָנָה. הוּא פֶּשׁוּט לֹא מְקַשֵּׁב לַה' בְּכָלֵל.

אֲפֹלוּ בְּמַהֲלֵךְ הַתַּפְּלָה, כְּשֶׁהִנֵּפֶשׁ הַבְּהֵמִית לֹא יָכוֹלָה לְהִתְעוֹרֵר עִם רַעֲיוֹנוֹת וּדְבָרִים חֲדָשִׁים שֶׁהִיא רוֹצֶה- הִיא רַק יִשְׁנָה. וּבִדְיוֹק כְּמוֹ שֶׁאָדָם יֵשֵׁן יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר, גַּם הִנֵּפֶשׁ הַבְּהֵמִית יָכוֹלָה לְהִתְעוֹרֵר! יָכוֹל לִהְיוֹת אֲפֹלוּ בִּינוּנִי שֶׁמִּסְגָּל לְאַהֲבָה אֶת ה' כְּמוֹ בַּתַּפְּלָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם, וְהִנֵּפֶשׁ הַבְּהֵמִית שֶׁלּוֹ יִשְׁנָה בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם, אֲבָל אֲפֹלוּ כֵּן, הוּא עֲדִין לֹא צָדִיק כָּל עוֹד שֶׁיֵּשׁ בְּתוֹכּוֹ אֶת הִנֵּפֶשׁ הַבְּהֵמִית.

הַיּוֹם יוֹם / י"ט טבת

לְחִסְדִּים יֵשׁ מִנְּהַג שֶׁהַתְּחִיל מִימֵי הָאֲדָמוּ"ר הִזְקֵנוּ, לִלְמַד כָּל יוֹם חֲמֵשׁ עִם פְּרוּשׁ רִש"י. הֶרְבֵּיִם אֵף הֵם הִקְפִּידוּ עַל הַמִּנְהַג הַזֶּה.

גַּם אֲנַחֲנוּ לּוֹמְדִים זֹאת! הַחֲמֵשׁ שְׂאֲנַחֲנוּ לּוֹמְדִים בְּחוֹבְרוֹת הַחַת"ת, מְסַבֵּר בְּהִתְאֵם לְרִש"י וְאוּלֵי אֵתָם כֹּהֵר יָכוֹלִים לִלְמַד פְּסוּקִים וְרִש"י מִתּוֹךְ הַחֲמֵשׁ!

סֵפֶר הַמְצוֹת / מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה רַמ"א, רַמ"ב

הַיּוֹם לּוֹמְדִים שְׁתֵּי מְצוֹת נוֹסְפוֹת בְּקֶשֶׁר לְמִשְׁכּוֹן, מִשְׁכּוֹן הוּא חֶפֶץ הַנֶּתֶן בְּדִי לְהוֹכִיחַ שְׂבָאָמָת מִתְּכוֹנִים לְשֵׁלֶם חֲזָרָה אֶת הַהֲלֹאָה שֶׁנִּטְלוּ.

מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה רַמ"א- אֵין לְקַחַת מִשְׁכּוֹן מֵאֲלֻמָּנָה.

מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה רַמ"ב - אֲסוּר לְקַחַת כְּלִי מִטְבָּח אוֹ כָּל דְּבָר אַחֵר הַמְּשִׁמֵּשׁ לְהַכְנֵת מִזֶּזֶן בְּמִשְׁכּוֹן.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה פרקים י"ג, י"ד, ט"ו

ברמב"ם היום לומדים הלכות מה בית הדין צריך לעשות כאשר מגיעים לפניו להתדין על אי הסכמה בנוגע להלוואה.

פרק י"ג - לומדים על החזר התשלום של הלוואה. אם אדם שלוה בסוף לא החזיר בזמן, מתר למלוה למכור את המשכון.

פרק י"ד - מלמד מה קורה אם מישהו אומר - כבר שלמתי חזרה את ההלוואה, והאדם השני טוען שלא. לפעמים הלווה צריך להשבע בפני בית הדין בשבעה בשם ה' להוכיח ששילם חזרה את חובו.

פרק ט"ו - בולל הלכות אם מישהו לוה בסוף על תנאי - למשל "אתה צריך לשלם לי חזרה לפני עדים" אם הוא אומר לבית הדין ששילם חזרה אבל לא בפני עדים בית הדין אומר לו לשלם שוב את הכסף שלו.

דרכי החסידות / פרוש רש"י

למדנו בהיום יום שהאדמו"ר הזקן בקש שנלמד חמש עם רש"י מדי יום.

למה רק רש"י? ישנם כל כך הרבה פרשנים ופרושים על החמש. ישנו אבן עזרא, רמב"ן, כלי יקר, אור החיים, שפתי חכמים ועוד ועוד..

הרבי מונה שלוש סבות לכך:

1. **כתוב בשלחן ערוך.** בשלחן ערוך כתוב שבאשר אדם "עובר על הסדרה" לפני שבת, הדרך הטובה ביותר לעבר על הפרשה היא לחזר עליה עם רש"י. (אם למדנו במשך השבוע חת"ת, אין צורך ללמד זאת עם רש"י שוב).

2. בפרוש רש"י ישנם **סודות התורה**. ב"היום יום" אחר אנו לומדים שפרוש רש"י הוא "יינה של תורה" שבו כמוסים סודות נסתרים מהתורה.

3. הפרוש **מכין אותנו לגאולה**. רש"י מסביר את הפשט, הפרוש הפשוט של התורה. זה אינו הסבר עמוק. רש"י רק חפץ שלא נתבלבל במלים של התורה.

מה בנוגע לסודות הכמוסים? כלם מסתרים בתוך ההסבר הפשוט של החמש. בשיחות רבות במהלך השנים הרבי הראה לנו כיצד למצא חלק מהסודות הטמונים ברש"י.

כאשר משיח יגיע, הסודות הכמוסים של התורה לא יהיו עוד כמוסים. נוכל לראות אותם בחלקים "הפשוטים" בחיים, בדברים הרגילים שנעשה. לכן למוד רש"י וסודות התורה הטמונים בו עוזרים לנו להתכונן למשיח. או אז נוכל לראות את סודות התורה בגלוי בכל מקום.

תפלה / עבודה שבלב

האם אתם יודעים מה המשמעות של להתפלל בכונה?

תפלה נקראת" (רגשות). כמובן שעלינו להשתמש בפינו כדי לומר את מילות התפלה, בעינינו כדי להתבונן במלים שבסדור, ואולם היא מכנה עבודה שבלב בדגש על הלב.

חסידות מלמדת אותנו שעלינו לחשוב על דברים מסוימים בשכלנו, שיעזרו לנו להרגיש נכון בלב כאשר מתפללים.

לדגמא: באו נתבונן על קריאת שמע:

לפני אמירת קריאת שמע, אנו מדברים על כך שלה' ישנם מלאכים רבים השרים ומשבחים לו ונמצאים בבוטול מחלט אליו. למרות שה' יכל לבחר את המלאכים המשלמים והעוצמתים האלה, ה' בחר במיוחד ביהודים – ה' בחר בי! להיות השליח שלו בעולם. ה' בחר בנו ללמד תורה, לקיים מצוות ולהביא אלקות לעולם. כאשר אנו עוצמים את העיניים ומכסים אותם, ואומרים את מילות שמע ישראל. חושבים על כך שה' אחד, ושכל העולם הוא של ה'. ואז, אנו פותחים את עינינו ומגלים ש.. לא כל העולם נראה כמו ה'. למרות זאת אנו יודעים שמה שאמרנו כאשר קראנו קריאת שמע הוא נכון, וה' רוצה שנתנהג באופן שקבע. מחליטים שהולכים לאהב את ה' ולקיים את מצותיו. אומרים "ואהבת" – מרגישים אהבה לה' ורוצים לקיים את כל המצוות. לאחר מכן, עומדים לפני ה' ביחידות בתפלת העמידה. מבקשים ממנו לתת לנו את כל צרכינו כדי שנוכל לקיים את שליחותנו בעולם כראוי. כך, העבודה שלנו תגרום לה' נחת ונהפוך את העולם לדירה בתחתונים.